

ECHO SERCA

BIULETYN PARAFII NIEPOKALANEGO SERCA MARYI

NR 37/2024, GDYNIA-KARWINY, 1 GRUDNIA 2024R.

POD DASZKIEM SŁOWA BOŻEGO,
CZYLI KOMENTARZ EWANGELICZNY KS. PIOTRA DASZKIEWICZA

LITURGIA SŁOWA

Jr 33,14-16; Ps 25; 1 Tes 3,12-4,2; Łk 21,25-28.34-36

„A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie”. Tymi słowami Jezus poucza nas jak mamy reagować jako Jego duchowi uczniowie na znaki poprzedzające Jego ostateczne przyjście. Te znaki obserwujemy na świecie bez wysiłku – docierają do nas każdego dnia – bez wyjątku i jakby nabierają mocy. Człowiek nie duchowy - w trudzie mdleje ze strachu (zgodnie z prorocstwem) i nic poza tym. Człowiek przyjmujący Chrystusa, przebywający nieustannie w Jego obecności (modlitwa, Słowo, sakramenty, wspólnota) – owszem nie pozbawiony naturalnych ludzkich lęków – OCZEKUJE, CZUWA – I NABIERA DUCHA (umacnia się duchowo). Wie, że przyjście Jezusa jest spełnieniem a nie globalną katastrofą. Owocami (znakami!) tego oczekiwania są: Chrystusowy pokój, nadzieja i odwaga – w miłości Takiej postawy życzymy sobie wszyscy na początku ADWENTU (Nowego Roku Liturgicznego). Bądźmy dla świata „znakiem pośród znaków”:

WZRASTANIE ZIARNA SŁOWA, CZYLI DOJRZEWANIE SERCA

2 grudnia, poniedziałek

(Mt 8, 7) Rzekł mu Jezus: «Przyjdę i uzdrowię go».

Rozważania serca: Jezus nie waha się, nie zwleka. A ja? Jak reaguję na prośby o pomoc?

3 grudnia, wtorek

(Łk 10,21) (...) zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom.

Rozważania serca: Czy dbam o prostotę relacji z Bogiem? Czy wielość modlitw, praktyk, lektur nie przysłania mi czasem ukrytego braku zawierzenia i lęku przed Bogiem?

4 grudnia, środa

(Iz 25, 6) Pan Zastępów przygotuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę (...)

Rozważania serca: Czy nie dzielę ludzi na lepszych i gorszych w zależności od wiary? Czy nie odmawiam innym w sercu prawa do zbawienia? Czy pomagam im dojść na ucztę Jezusa?

5 grudnia, czwartek

(Mt 7, 21) Nie każdy, kto mówi Mi: „Panie, Panie!”, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca (...)

Rozważania serca: Czy moja wiara wyraża się słowem czy życiem? Co muszę zmienić, by było według nauki Jezusa?

6 grudnia, piątek

(Mt 9,28) A Jezus ich zapytał: «Wierzycie, że mogę to uczynić?»

Rozważania serca: Co odpowiem Jezusowi, gdy tak zapyta na moje prośby?

7 grudnia 2024r. sobota

(Mt 9,35) Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało.

Rozważania serca: Czy widzę siebie jako robotnika? Czy wstępuję się w pragnienie Jezusa, który potrzebuje ludzkich rąk do pracy? Czy proszę o takie powołanie?

I N T E N C J E M S Z A L N E

Poniedziałek - 2.12.2024r.

6:30

8:00

18:30

Za śp. męża Wiesława, rodziców z obojga stron: Wandę, Grzegorza, Martę i Stefana

Wtorek - 3.12.2024r.

św. Franciszka Ksawerego, prezbitera

6:30

W intencji Franciszki Przedlackiej z okazji urodzin i w dniu imienin

8:00

18:30

Za śp. Barbarę Kujawską – od męża i córki z rodziną

Środa - 4.12.2024r. - św. Barbary, dziewicy i męczennicy

6:30

8:00

Podziękowanie za odebrane łaski

18:30

Z okazji 70 urodzin Jagody dziękując za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej

Czwartek - 5.12.2024r.

6:30

8:00

18:30

O dary Ducha Świętego dla kapłanów naszej parafii

Piątek - 6.12.2024r. - św. Mikołaja, biskupa

6:30

8:00

18:30

Msza św. za zmarłych

Sobota - 7.12.2024r. - św. Ambrożego, bpa i dra Kościola

7:00

O błog. Boże, op. Niepokalanej Maryi i wypełnieni woli Bożej w dalszym życiu dla s. Immakulaty z okazji imienin

8:00

W intencji Żywego Różańca – Róża św. Klary

18:30

W intencji dziękczynnej za łaskę zbawienia i niebo dla taty Włodzimierza Walczyka oraz Jana Nowickiego

II Niedziela Adwentu – 8.12.2024r.

7:30	<i>O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Gertrudy z okazji 83 urodzin</i>
9:00	<i>Za śp. brata Ryszarda / 14 rocznica śmierci/</i>
10:30	<i>Za śp. Henryka Zieleniewicza</i>
12:00	<i>Msza św. Apostolatu Duchowej Adopcji w int. dzieci poczętych i utraconych</i>
14:00	<i>Z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalszą opiekę dla Tomasza z okazji 50 urodzin</i>
18:00	<i>Za śp. Kajetana, teściów i ich rodziców</i>

O C Z A M I S E R C A

Dziś pierwsza niedziela adwentu. Słowo „adwent” pochodzi od greckich słów: epifaneia i parusia, a jego znaczenie w Kościele dotyczy przyjścia Jezusa – we Wcieleniu i w chwale na końcu czasów. Kolejny w naszym życiu czas oczekiwania na Tego, któremu Pismo Święte przypisuje słowa: „Oto idę, abym spełniał wolę Twoją”(Hbr 10.9). To nasz czas oczekiwania, ale i badania naszego podobieństwa do Jezusa – Syna. Jakie jest to nasze oczekiwanie? Czy chociaż w małym stopniu odzwierciedla tę gotowość i tę jedność z Wolą Bożą? Czy jesteśmy w swoich oczach dziećmi Boga Ojca?

Dziś obchodzimy także wspomnienie św. Karola de Foucauld, którego życie stało się wcieleniem jego modlitwy oddania. Tak się modlił: „Mój Ojczy, powierzam się Tobie. Uczyni ze mną, co zechcesz. Cokolwiek uczynisz ze mną, dziękuję Ci. Jestem gotów na wszystko, przyjmuję wszystko, aby Twoja wola spełniała się we mnie i we wszystkich Twoich stworzeniach. Nie pragnę nic więcej, mój Boże. W Twoje ręce powierzam ducha mego z całą miłością mego serca. Kocham Cię i miłość przynagla mnie, by oddać się całkowicie w Twoje ręce, z nieskończoną ufnością, bo Ty jesteś moim Ojcem”.

To modlitwa wewnętrznego dziecka i mapa duchowego dzieciństwa. Karmelita ojciec Anzelm Gądek – Sługa Boży, nauczał siostry karmelitanki, że droga dzieciństwa duchowego polega na tym, by pod wpływem cnoty miłości

myśleć i czynić, jak dziecko. Ojciec Anzelm wyróżnia na drodze dziecięctwa duchowego cztery praktyki miłości. Pierwszą jest sprawianie Bogu radości – modlitwą, wdzięcznością, otwartością na Jego łaski. Drugą jest składanie ofiary z siebie, ze wszystkiego w codzienności, co smuci, męczy, złości. Kolejną praktyką to wykorzystywanie okazji do ukazywania miłości, czyli apostołstwo w codzienności. Ostatnią praktyką jest umiejętność przyjęcia cierpienia za innych z radością. Uśmiech nie ma być tłumieniem prawdy, ale wyborem i wzniesieniem się ponad siebie - ma przykrywać to, co trudne właśnie dla Ojca i Jego radości. To też program św. Teresy od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza – sprawiać Bogu i innym przyjemność, nie oczekując niczego w zamian, oprócz radości kochania i bycia kochanym.

Wydaje się, że to niewiele, a jednak w zwyczajności dnia codziennego i naszych bliskich relacji staje się czasem nie lada wyzwaniem. Każdego dnia rano i wieczorem stawać przed Ojcem w postawie – dziękuję za to, co przyjdzie i co było, otwieram się na to, co chcesz mi dać, oddaję Ci to co we mnie najłabsze, najtrudniejsze, nieporadne. To nie takie łatwe powiedzieć i wytrwać w postawie – chcę dzielić z moim bratem czy siostrą w wierze cierpienie, ból, smutek, ubóstwo, odnajdując w tym jednocześnie spełnienie i radość bezinteresowną z bycia apostołem miłości. W adwencie fioletowy kolor szat liturgicznych niech nam przypomina o tej drodze, która choć mała, mieści w sobie nieograniczone możliwości wcielenia wielu chwil małego ofiarowania. /es/

Liturgiczny savoir - vivre

Od dzisiejszego nr. naszej gazetki chciałabym zaprosić wszystkich do wczytania się we fragmenty wyjaśniające skąd pochodzą i jakie mają znaczenie poszczególne momenty Mszy św.

„Pierwszym aktem liturgicznym Mszy św. jest procesja wejścia. W Eucharystii istnieją cztery procesje liturgiczne. Obrzędy wstępne rozpoczyna „procesja wejścia”, w liturgii słowa wnoszony procesyjnie jest Ewangeliarz, liturgię eucharystyczną poprzedza „procesja z darami”, a na zakończenie Eucharystii odbywa się

„procesja komunijna”. Czasami do tej listy dopisuje się jeszcze procesję celebransą po skończonej liturgii. Lecz w tym wypadku istnieje uzasadnione pytanie czy owa „procesja wyjścia” jest aktem liturgicznym. Według odnowionych obrzędów Mszy św. i we współczesnym rozumieniu Eucharystii kończy się ona błogosławieństwem i rozesłaniem, dlatego też to, co dokonuje się po rozesłaniu nie jest aktem liturgicznym.

Pierwowzorem procesji wejścia jest uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy na święto Paschy w czasie, którego miał złożyć z siebie ofiarę doskonałą. Już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa w Jerozolimie rozwinęła się tradycja uroczystej procesji w Niedzielę Palmową upamiętniającą tamto wydarzenie z życia Jezusa. Tradycję tę następnie rozpowszechniono w całym Kościele. Od pierwszych wieków rozwijają się także uroczyste procesje miejscowych biskupów, lecz zawsze przykład idzie z góry, z Rzymu. To właśnie liturgia papieska wywarła największy wpływ na strukturę współczesnej Mszy św. obrządku łacińskiego.

Każdy człowiek powołany jest do świętości, czyli komunii z Bogiem. Kościół jest zatem wspólnotą ludzi podążających do „domu Ojca w niebie, gdzie jest mieszkań wiele”. Kościół ziemski jest często w teologii nazywany „Kościołem pielgrzymującym” w odróżnieniu od Kościoła chwalebego (w niebie) i oczyszczającego się (w czyśćcu). Dlatego też procesja jest doskonałym sposobem manifestacji pielgrzymkowego charakteru wspólnoty kościelnej. W księdze Wyjścia widzimy Izraela wychodzącego z egipskiej niewoli. W tym obrazie Izrael jest figurą, czyli zapowiedzią Kościoła. Lud Boży Nowego Przymierza kroczy jak niegdyś Izrael drogami, które mają doprowadzić każdego z jego członków do zbawienia.

Bł. abp Nowowiejski w swoim Wykładzie Liturgii Kościoła Katolickiego na temat procesji celebransą do ołtarza pisał, że jest ona symbolem „wyjścia Chrystusa Pana z secretum secretarium, sacristia niebios i przyjścia na ziemię, albo symbolem wyjścia Zbawiciela z łona Najświętszej Maryi Panny”. I chociaż abp Nowowiejski stawia akcent na Tajemnicę Wcielenia jako symboliczną interpretację tego liturgicznego aktu to jednak nie należy zapominać, że całe życie Jezusa Chrystusa jest nieustanną wędrówką: ucieczka do Egiptu w dzieciństwie, coroczne pielgrzymki do Jerozolimy, obchodzenie licznym miast Ziemi Świętej i nauczanie, wędrówka na górę błogosławieństw czy do ogrodu oliwnego, droga

krzyżowa, droga do Emaus, oraz ta najważniejsza Pascha – przejście od śmierci do życia. Zatem procesja wejścia celebrowana w sposób uroczysty lub zwyczajny ma uświadamiać zgromadzeniu liturgicznemu przyjście Chrystusa i Jego obecność wśród modlącego się Kościoła”.

G Ł O S S E R C A

Ojcze,

popatrz na liść jesienny,
co drogę codzienną układa.
Na płatek śniegu popatrz,
co smutek przykrywa
delikatności płaszczem.

Twoje są, ale popatrz ze mną Ojcze,
bo nikt już ze mną nie patrzy
oczami dziecka.

Tak wielu dorosłych,
zmęczonych swym smutnym
zabieganiem o nic.

A Ty stworzyłeś już wszystko.

Ty stworzyłeś to tak,
jak dziecko.

Nie szare, a kolorem mieszane.

Smutek zawsze z radością,
brąz ze złotem.
cierpienie z miłością.

Utkąłeś ze Swojej
kochającej nieograniczoności
i marzenia o maleńkich nas
w Twojej wielkiej maleńkości.

Popatrz ze mną Ojcze,
bo czuję, że we wspólnym patrzeniu
znów odzyskuję niewinność
i zgodne poruszenie naszych serc. /es/

PRZEZ ŻOŁĄDEK DO SERCA, CZYLI KĄCIK KULINARNY

Ciasto piernikowe

2 buraki (ok. 500 g) i mały burak do dekoracji, 200 g mlecznej czekolady, 150 g mąki pszennej, łyżka przyprawy do pierników, 2 łyżki kakao, 1 i 1/2 łyżeczki proszku do pieczenia, 3 jajka, 50 g cukru, 250 g masła i 1 łyżka, 3 łyżki miodu, puszka kajmaku, kilka cukierków krówek

Myjemy buraki osuszamy, zawijamy w folię aluminiową i pieczemy 60 min w piekarniku nagrzanym do temp. 200°C. Wyjmujemy z piekarnika studzimy, obieramy; dwa ścieramy na tarce na małych oczkach, trzeci kroimy w cienkie plasterki. Mieszamy mąkę z przyprawą do pierników, kakao i proszkiem do pieczenia. Ubijamy jajka z

cukrem, rozpuszczamy masło i stopniowo cały czas mieszając dodajemy do jajek wraz z miodem. Łączymy i mieszamy mokre składniki z suchymi. Tortownicę smarujemy masłem, wylewamy ciasto i pieczemy 50–60 min. w piekarniku nagrzanym do temp. 180°C. Wyjmujemy i studzimy. Puszke z kajmakiem zanurzamy we wrzątku, otwieramy i smarujemy ciasto. Na wierzchu kładziemy plasterki pieczonego buraka i pokruszone krówki. Smacznego 😊

SIOSTRA AUGUSTYNA (NIE) TYLKO DZIECIOM

Dzisiaj rozpoczynamy Adwent. W zadaniu została ukryta adwentowa modlitwa do Matki Bożej. Wyrazy ułożone wg wzoru utworzą rozwiązanie. Powodzenia 😊

1	2	3	4	5	6	7
NA	W	POKOJU	SWOICH	NASZĄ	KTÓRY	NARODZENIA
8	9	10	11	12	13	14
I	TEGO	NOSIŁAŚ	DRODZE	BĘDZIEMY	POD	ZBAWICIELA
15	16	17	18	19	20	21
ABY	DŹWIGA	NAPEŁNIŁ	KTÓRYM	WYDAŁAŚ	BOGA	PRZEWODNICZKĄ
22	23	24	25	26	26	28
RADOŚCIĄ	CZAS	ŚWIĘTA	NASZEGO	BOŻEGO	NASZE	CHRYSUSA
29	30	31	32	33	34	35
NADZIEJĄ	SERCEM	TWOJEGO	BĄDŹ	BARKACH	ŚWIAT	ŚWIĘTOWAĆ
36	37	38	39	40	41	42
DO	MILCZENIU	NARODZINY	MATKO	JEZUSA	SERCA	WSZYSTKO
43	44					
AMEN	SYNA					

24; 39; 20; 2; 37; 8; 3; 10; 13; 30; 8; 19; 1; 34; 9; 6; 42; 16; 1; 4; 33; 32; 5; 21;
 1; 11; 36; 26; 7; 15; 23; 2; 18; 12; 35; 38; 31; 44; 40; 28; 25; 14; 17; 26; 41;
 22; 8; 29; 43